

בע"ה
קריאה במוצאי-שבת קודש קטע מספר הזוהר - בפרשת השבוע.
פרשת שמות

"ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה את יעקב איש וביתו באו" (דניאל י"ב) והמשכילים יזהירו כזהר הרקיע ומצדיקי הרבים ככוכבים לעולם ועד, והמשכילים אלין אינון דמסתכלי ברזא דחכמתא (נ"א יזהירו דנצצין ברזא דחכמתא), יזהירו נהרין ונצצין בזיוא דחכמתא עלאה כזהר נהירו נציצו דנהרא דנפיק מעדן, ודא איהו רזא סתימא דאקרי (בראשית ח' ב' ל"ד א') רקיע ביה קיימין כוכביא ומזלי שמשא וסיהרא וכל אינון בוצינין דנהורא:

זהר דהאי רקיע נהיר בנהירו על גנתא ואילנא דחיי קיים במציעות גנתא דענפוי חפיין (ד"א עליה) (נ"א על) כל אינון דיוקנין ואילנין ובוסמין דבגנתא במאנין דכשרן, (ס"א ומטללין) ותטללין תחותיה כל חיות ברא וכל צפרי שמיא ידורון תחות אינון ענפיין:

זהר איבא דאילנא יהיב חיין לכלא, קיומיה לעלם ולעלמי עלמין, סטרא אחרא לא שריא ביה אלא סטרא דקדושה, זכאה חולקיהון אינון דטעמין מניה אינון קיימין לעלם ולעלמי עלמין, אלין אקרון משכילים וזכאן חיין בהאי עלמא וחיים בעלמא דאתי:

זהר אילנא דא זקפא לעילא לעילא חמש מאה פרסי הלוכיה שתין רבוא איהו, בפשיטותיה בהאי אילנא קיימא חד זהרא (זהר), כל גוונין קיימין ביה אינון גוונין סלקין ונחתין לא מתישבי בדוכתא אחרא בר בההוא אילנא, כד נפקי מניה לאתחזאה בגו זהר דלא נהרא מתישבן ולא מתישבן קיימן ולא קיימן בגין דלא מתישבן באתר אחרא, מאילנא דא נפקי תריסר שבטין דמתחמן ביה.

בית-הכנסת "האבות" - באר-שבע

לרפואה שלמה ולע"נ הנפטרים

בע"ה
קריאה במוצאי-שבת קודש קטע מספר הזוהר - בפרשת השבוע.
פרשת וארא

"וארא" וידבר אלהים אל משה ויאמר אליו אני יי' "וארא אל אברהם אל יצחק ואל יעקב באל שדי", רבי אבא פתח (ישעיה כו) בטחו ביי' עדי עד כי ביה יי' צור עולמים, בטחו ביי' כל בני עלמא בעיין לאתתקפא ביה בקודשא בריך הוא ולמהוי רחצנו דלהון ביה, אי הכי מהו עדי עד, אלא בגין דיהא תקפא דבר נש באתר דאיהו קיומא וקשורא דכלא, ואקרי עד והא אוקמוה כמה דאת אמר (בראשית מט) בבקר יאכל עד, והאי עד עד אתר דאחיד לכל סטרין לסטרא דא ולסטרא דא לאתקיימא ולא תקשרא קשרא די לא תעדי והאי עד תיאובתא דכלא ביה כמה דאת אמר (בראשית נ' ע"א, רמ"ז ע"ב) עד תאות גבעות עולם, מאן אינון גבעות עולם אלין אינון תרין אמהן נוקבי יובל ושמטה דאקרון גבעות עולם, עולם כמה דאת אמר (תהלים קו) מן העולם ועד העולם (יובל ושמטה כל חד מנהון אקרי עולם ואלין אקרון גבעות עולם), ותיאובתא דילהון בהאי עד דאיהו קיומא דכל סטרין תיאובתא דיובלא לגבי דעד לאעטרא ליה ולנגדא עליה ברכאן ולארקא עליה מבוועין מתיקין הדא הוא דכתיב (שיר השרים ג) "צאינה וראינה בנות ציון במלך שלמה בעטרה שעטרה לו אמו", תיאובתא דשמטה לאתברכא מניה ולא תנהרא מניה ודאי האי עד תאות גבעות עולם איהו, בגין כך בטחו ביי' עדי עד דהא מתמן ולעילא אתר טמיר וגניז איהו דלא יכיל לאתדבקה אתר הוא דמניה נפקו ואצטיירו עלמין הדא הוא דכתיב "כי ביה יי' צור עולמים", והוא אתר גניז וסתים ועל דא "בטחו ביי' עדי עד".

בית-הכנסת "האבות" - באר-שבע

לרפואה שלמה ולע"נ הנפטרים

בע"ה
קריאה במוצאי-שבת קודש קטע מספר הזוהר - בפרשת השבוע.

פרשת בא

"בא אל פרעה" "ויאמר יי' אל משה בא אל פרעה כי אני הכבדתי את לבו", רבי יהודה פתח ואמר (תהלים פט) "אשרי העם יודעי תרועה יי' באור פניך יהלכון", כמה אצטריכו בני נשא למהך בארחי דקודשא ברוך-הוא ולמטר פקודי אורייתא בגין דיזכון בה לעלמא דאתי ולשזבא לון מכל קטרוגין דעילא ותתא, בגין דהא כמה דאשתכחו מקטרוגין בעלמא לתתא הכי נמי אשתכחו מקטרוגין לעילא דקיימי עלייהו דבני נשא, אינון דעבדין פקודי אורייתא ואזלי באורח מישר בדחלא דמאריהון כמה אינון סניגורין דקיימין עלייהו לעילא כמה דאת אמר (איוב לג) "אם יש עליו מלאך מליץ אחד מני אלף", וכתיב "ויחננו ויאמר פדעהו מרדת שחת מצאתי כפר", בגין כך זכאה איהו מאן דנטיר פקודי אורייתא, אמר ליה רבי חייא אי הכי אמאי אצטריך הכא מלאך דליהוי סניגורא עליה דבר נש והא כתיב (משלי ג) "כי יי' יהיה בכסלך ושמר רגלך מלכד" וכתיב (תהלים קכא) "יי' ישמרך מכל רע", דהא חמי קודשא בריך-הוא כל מה דבר נש עביד בעלמא הן טב הן ביש וכן הוא אומר (ירמיה כג) "אם יסתר איש במסתרים ואני לא אראנו נאם יי'", אמר ליה רבי יהודה כלא הכי הוא ודאי, אבל הא כתיב (איוב ב) "וגע אל עצמו ואל בשרו" וכתיב (שם) "ותסיתני בו לבלעו חנם", לאחזאה דהא רשו אתמסר לסטרא אחרא לקטרגא (ורשו אתמסר) על מלין דעלמא (למאן דלא אצטריך ולא תמסר בידוי וכל אליון ארחין טמירין קמי קודשא בריך הוא ולית אנת כדאי למהך אבתרייהו בגין דאינון נמוסין דקודשא בריך הוא, ובני נשא לאו אינון רשאין לדקדקא אבתרייהו בר אינון זכאי קשוט דידעין רזי אורייתא ואזלין בארחא דחכמתא למנדע אינון מלין סתימין דאורייתא:

בית-הכנסת "האבות" - באר-שבע
לרפואה שלמה ולע"נ הנפטרים

פרשת בשלח

"ויהי בשלח" ויהי בשלח פרעה את העם ולא נחם אלהים דרך ארץ פלשתים, רבי שמעון פתח (חבקוק ג) "תפלה לחבקוק הנביא על שגיונות", האי קרא קשיא ואית לאסתכלא ביה מ"ש "תפלה לחבקוק הנביא" יתיר מכל שאר נביאי עלמא דלא כתיב בהו תפלה לישעיה הנביא או לירמיה או ליחזקאל או להושע או לשאר נביאי עלמא, אלא הכי תנינן אלישע זכה בהאי עלמא מה דלא זכה נביאה אחרא בר ממשה, (ועם כל דא לא בעא לאטרחא למריה), תא חזי מאי כתיב (מלכים ב ד) "ויהי היום ויעבור אלישע אל שונם ושם אשה גדולה", מאי אשה גדולה אלא גדולה בעובדהא דכל בני ביתא משתבחין בה והיא עקרא דביתא ובגין דבעלה לא הוה שכיח בביתא למהוי עקרא לא הוה אדכר הוא אלא היא, ותו ושם אשה גדולה, גדולה על כל שאר נשי עלמא, דהא שאר נשי עלמא כד חמאן אושפיזא בביתא מצטערין ביה ודחקין ביה כל שכן לאפקא עליה ממונא והיא חדת ביה באושפיזא ולאפקא עליה ממונא כל שכן כיון דחמת ליה לאלישע חדת ביה לחדא, ועל דא שבחא דכלא דאתתא היא דהא אושפיזא דביתא דאתתא היא, ובגין כך ושם אשה גדולה, גדולה על שאר נשין, "ותאמר אל אישה הנה נא ידעתי כי איש אלהים קדוש הוא" במה ידעה?, אלא הא אוקמוה חבריא דשושיפא חוורא זריקת ליה בערסיה ולא חמת ביה קרי מעולם ולא אעבר זבובא בפתוריה, הני מילי קשיין אי תימא דלא חמת ביה קרי הא סגי אין אינון בני נשא הכי בעלמא מה שנויא הכא, ואי תימא דלא עבר זבובא בפתוריה, אמאי כתיב "הנה נא ידעתי" וכי היא ידעת ולא אחרא והא כל אינון דחמו ליה אכיל בפתוריה הוו ידעי, אלא שפיר קאמרת אבל "הנה נא ידעתי" היא ידעה ולא אחרא בגין דהיא מתקנת ערסיה בשעתא דשכיב בליליא ובשעתא דקאים בצפרא.

בית-הכנסת "האבות" - באר-שבע

לרפואה שלמה ולע"נ הנפטרים

בע"ה
קריאה במוצאי-שבת קודש קטע מספר הזוהר - בפרשת השבוע.
פרשת יתרו

"וישמע יתרו" "וישמע יתרו כהן מדין חתן משה את כל אשר עשה", רבי חזקיה (נ"א רבי אלעזר) פתח ואמר (ויקרא ט) **"וישא אהרן את ידו"**, כתיב ידו חד בגין דבעי לארמא ימינא על שמאלא והא אוקימנא רזא, אשכחנא בספרא דשלמה מלכא דכל מאן דארים ידוי לעילא ולאוי אינון בצלותין ובעותין האי איהו בר נש דאתלטייא מעשרה שולטנין ממנו, ואינון (קהלת ז) עשרה שליטין אשר היו בעיר, אלן אינון עשרה די ממנו על פרישו דידין לעילא לנטלא ההוא צלותא או ההיא ברכתא ויהבי ביה חילא לאתיקרא שמא קדישא ואתברך מתתא, כיון דמתתא אתברך מההוא פרישו דידין לעילא כדין אתברכא מעילא ואתיקר מכל סטרין, ואלין עשרה ממנו זמינין לנטלא מאינון ברכאן דלעילא ולארכא לתתא ולברכא לההוא דמברך ליה דכתיב (במדבר ו) **"ואני אברכם"** בג"כ יסתמר בר נש בשעתא דירים ידוי לעילא למהוי בצלו או בברכאן או בבעותא ולא ירים ידוי למגנא בגין דאלין עשרה אינון זמינין ומתערין לגבי ההוא פרישו דידין ואי הוא למגנא אינון עשרה לטיין ליה במאתן וארבעין ותמניא לווטין, והאי איהו דכתיב ביה (תהלים קט) **"ויאהב קלה ותבואהו"** וכדין רוח מסאבא שריא על אינון ידין דאיהו ארחיה למשרי על אתר ריקניא וברכתא לא שריא באתר ריקניא ועל דא (נ"א דמברך ליה, ואי אינון מתערין לגבי ההוא פרישו דידין ואיהו למגנא אינון לטיין ליה במאתן וארבעין ותמניא לווטין וכדין רוח מסאבא שריא על אינון ידין דאיהו ארחיה למשרי על אתר ריקניא, בג"כ יסתמר בר נש בשעתא דארים ידוי לעילא למהוי בצלו או בברכאן ובצלותא ולא ירים ידוי למגנא ועל דא) **כתיב** (בראשית יד) **"הרימותי ידי אל יי' אל עליון"** דמתרגמינן בצלו, ובהאי פרישו דידין אית רזין עלאין, בשעתא דאתפרישו ואזדקפו לעילא אוקיר בר נש לקודשא בריך-הוא בכמה רזין עלאין, אחזי ליחדא רזא דעשר אמירן בגין ליחדא כלא ולא אתברכא שמא קדישא כדקא חזי ואחזי ליחדא רזא דרתיכין פנימאין ורתיכין דלבר בגין דיתברך שמא קדישא בכל סטרין.

בית-הכנסת "האבות" - באר-שבע

לרפואה שלמה ולע"נ הנפטרים

בע"ה קריאה במוצאי-שבת קודש קטע מספר הזוהר - בפרשת השבוע. פרשת משפטים

"אם רעה בעיני אדניה אשר לא יעדה והפדה לעם נכרי",
האי פרשתא על רזא דא אתמר "וכי ימכר איש את בתו
לאמה לא תצא כצאת העבדים אם רעה", מאריה דעלמא
מאן לא ידחל מינך דאנת שליט על כל מלכין דעלמא כמה
דאת אמר (ירמיה י') "מי לא יראך מלך הגוים כי לך יאתה", כמה
אינון בני נשא בעלמא דקא משתבשן בהאי קרא וכלהו
אמרין אבל קרא דא לא אתיישר בפומייהו, וכי קודשא
ברוך הוא מלך הגוים איהו והלא מלך ישראל איהו והכי
אקרי דהא כתיב (דברים לב) "בהנחל עליון גוים", וכתוב "כי
חלק יי' עמו", ועל דא אקרי מלך ישראל, ואי תימא דאיהו
מלך הגוים אקרי הא שבחא דלהון דקודשא ברוך הוא מלך
עלייהו ולא כמה דאמרין דאתמסרין לשמשין ולממנן
דיליה, ותו סיפא דקרא דכתיב (ירמיה י') "כי בכל חכמי הגוים
ובכל מלכותם מאין כמוך", כל האי שבחא איהו לשאר
עמין ותוהא איהו היך לא מסתלקי בהאי קרא לרום
רקיעא, אלא דקודשא ברוך-הוא סמא עינייהו ולא ידעי ביה
כלל דהא מה דאנן אמרי דכלהו אין, ואפס, ותהו, דכתיב
(ישעיה מ) "כל הגוים כאין נגדו מאפס ותהו נחשבו לו", הא
עקרא עלאה רבא ויקירא שוי לון קרא דא, אמר ליה ר'
חייא והא כתיב (תהלים מז) "מלך אלהים על גוים", אמר ליה,
אנא חמינא דבתר כתלייהו הוית ונפקת בהאי קרא לסייעא
לון הוה לי לאתבא בקדמיתא על מה דאמינא, אבל כיון
דאשכחנא לך בארחא אעבר לך מתמן ומתמן איהך
לאעברא כלא, תא-חזי כל שמהן וכל כנויין דשמהן דאית
לה לקודשא ברוך-הוא כלהו מתפשטן לארחייהו וכלהו
מתלבשין אלין באלין וכלהו מתפלגין לארחין ושבילין
ידיען, בר שמא יחידאה בריר דכל שאר שמהן דאחסין
לעמא יחידאה בריר מכל שאר עמין ואיהו יו"ד ה"א וא"ו
ה"א דכתיב (דברים לב) "כי חלק יי' עמו".

בית-הכנסת "האבות" - באר-שבע
לרפואה שלמה ולע"נ הנפטרים

בע"ה
קריאה במוצאי-שבת קודש קטע מספר הזוהר - בפרשת השבוע.
פרשת תרומה

"וידבר יי' אל משה לאמר, דבר אל בני ישראל ויקחו לי תרומה מאת כל איש אשר ידבנו לבו", רבי חייא פתח (תהלים קלה) "כי יעקב בחר לו יה ישראל לסגולתו" כמה חביבין ישראל קמי קודשא בריך הוא דאתרעי בהו ובעא לאתדבקהו בהו ולא תקשרא עמהון, ועבד להון עמא יחידאי בעלמא דכתיב (שמואל ב' ו') "ומי כעמך כישראל גוי אחד בארץ" ואינון אתרעו ביה ואתקשרן ביה הדא הוא דכתיב כי יעקב בחר לו יה, וכתיב (דברים לב) "כי חלק יי' עמו", ויהב לשאר עמין שולטנין רברבן ממנן עלייהו והוא נטיל לחולקיה ישראל, ר' שמעון פתח (שיר השירים ו') "מי זאת הנשקפה כמו שחר יפה כלבנה ברה כחמה איומה כנדגלות", מי זאת רזא דתרין עלמין מתחברן כחדא ודא הוא עולם ועולם, מ"י הא (בראשית לא א) אוקימנא דרגא עלאה לעילא שירותא דקיימא בשאלתא ואקרי מ"י כמה דאת אמר (ישעיה מ) "שאו מרום עיניכם וראו מי ברא אלה", זא"ת דרגא תתאה לתתא עלמא תתאה ותרווייהו תרין עלמין בחבורא חדא בקשורא חדא כחדא, הנשקפה כד מתחברן תרווייהו כחדא, כמו שחר כד בעייא שחרותא לאנהרא ולבתר אתנהיר כסיהרא כד בטש בה נהירו דשמשא ולבתר כשמשא כד קיימא סיהרא בשלימו, איומה תקיפא לאגנא על כלא, דהא כדין אית לה שלימו ותקיפו למעבד חילא ונטלא חילא מעלמא עלאה על ידא דיעקב שלימא דחבר לון כחדא, חבר לון כחדא לעילא, וחבר לון כחדא לתתא, ומתמן נפקו תריסר שבטין קדישין כגוונא דלעילא, יעקב דהוה שלים אעיל רחילו בתרין עלמין כמה דאוקימנא, שאר בני נשא דעבדין כדין מגלין עריין לעילא ותתא גרים דבבו בתרין עלמין וגרים פרודא הדא הוא דכתיב (ויקרא יח) "ואשה אל אחותה לא תקח".

בית-הכנסת "האבות" - באר-שבע

לרפואה שלמה ולע"נ הנפטרים

בע"ה
קריאה במוצאי-שבת קודש קטע מספר הזוהר - בפרשת השבוע.
פרשת תצוה

"ואתה תצוה את בני ישראל" "ואתה הקרב אליך את אהרן אחיך" אמר רבי חייא מאי שנא הכא מבכל אתר דכתיב "ואתה הקרב אליך", "ואתה תדבר אל כל חכמי לב", "ואתה תצוה את בני ישראל" (שמות ז) "ואתה קח לך בשמים ראש מר דרור", אלא כלא ברזא עלאה איהו לאכללא שכינתא בהדיה, אמר רבי יצחק נהורא עלאה ונהורא תתאה כליל כחדא אקרי ואתה כמה דאת אמר (נחמיה ט) "ואתה מחיה את כלם", ועל דא לא כתיב "והקרבת את אהרן אחיך", "וצוית את בני ישראל", "ודברת אל כל חכמי לב", בגין דההוא זמנא שריא שמשא בסיהרא ואשתתף כלא כחדא לשריא על אומנותא דעובדא, אמר רבי אלעזר מהכא (שמות לו) "אשר נתן יי' חכמה ותבונה בהמה", רבי שמעון אמר מהכא "ואתה תדבר אל כל חכמי לב אשר מלאתיו רוח חכמה", "אשר מלאתים" מבעי ליה, אלא "אשר מלאתיו" לההוא לבא, "מלאתיו רוח חכמה" כמה דאת אמר (ישעיה יא) "ונחה עליו רוח יי' רוח חכמה" ועל דא אצטריך אשר מלאתיו רוח חכמה דשריא שמשא בסיהרא באשלמותא דכלא ועל דא אתרשים כלא בכל אתר, אמר רבי אלעזר אי הכי הני ואתה ואתה היאך מתיישבן בקראי, אמר ליה כלהו מתיישבן נינהו, ואתה הקרב אליך ליחדא בהדיה ולקרבא בהדיה רזא דשמא קדישא כדקא יאות, ואתה תדבר אל כל חכמי לב, בגין דכלהו לא אתיין למעבד עבידתא עד דרוח קדשא ממללא בגווייהו ולחש לון בלחישו וכדין עבדי עבידתא, "ואתה תצוה את בני ישראל", רוח קדשא פקדא עלייהו ואנהיר עלייהו למעבד עובדא ברעותא שלים, "ואתה קח לך" כמה דאוקימנא "ואתה הקרב אליך", והני כלהו הכא בעובדא דמשכנא, דכלא אתעביד ברזא דא פתח ר' שמעון ואמר (תהלים כב) "ואתה יי' אל תרחק אילותי לעזרתי חושה".

בית-הכנסת "האבות" - באר-שבע

לרפואה שלמה ולע"נ הנפטרים

בע"ה
קריאה במוצאי-שבת קודש קטע מספר הזוהר - בפרשת השבוע.
פרשת כי-תשא

"וידבר יי' אל משה לאמר, כי תשא את ראש בני ישראל לפקודיהם" ר' אבא ור' אחא ור' יוסי הוו אזלי מטבריה לצפרי, עד דהוו אזלי חמו ליה לר' אלעזר דהוה אתי ור' חייא עמיה, א"ר אבא ודאי נשתתף בהדי שכינתא אוריוכו להו עד דמטו לגבייהו, כיון דמטו גבייהו א"ר אלעזר ודאי כתיב (תהלים לד) "עיני יי' אל צדיקים ואזניו אל שועתם", האי קרא קשיא מאי "עיני יי' אל צדיקים"? אי בגין דאשגחותא דקודשא בריך-הוא עלייהו לאוטבא לון בהאי עלמא הא חמינן כמה זכאין אינון בהאי עלמא ואפילו מזונא כעורבי ברא לא יכלין לאדבקא, אי הכי מאי "עיני יי' אל צדיקים", אלא רזא הכא, תא-חזי כל אינון בריין דעלמא כלהו אשתמודעאן לעילא בין לסטרא דא ובין לסטרא דא, אינון דלסטרא דקדושה אשתמודעאן לעילא לגביה ואשגחותא דיליה תדיר עלייהו, ואינון דלסטרא מסאבא אשתמודעאן לגביה ואשגחותא דיליה תדיר עלייהו, ובאתר דשלטא ההיא אשגחותא דסטרא דקדושה לא אשגח עליה סטרא אחרא ולא יקרב לגביה לעלמין ולא יכיל לדחייא ליה מאתריה בכלא בכל מה דאיהו עביד, ועל דא "עיני יי' אל צדיקים" בגין דא סטרא אחרא לא יכיל לשלטא עליה, והשתא סייעתא דשמיא הכא וכל אשגחותא טבא דלעילא הכא וכל סטרא אחרא וכל מלה בישא לא יכיל לשלטא עלייכו, א"ר אבא הא אוליפנא דבכל אתר דסטרא דקדושה שריא עלוי אף על גב דקיימא בחושבנא ברכתא לא אתמנע מתמן, א"ר אלעזר ודאי הכי הוא, א"ל הא ישראל אינון קדש ואתיין מסטרא דקדש דכתיב (ירמיה ב) "קדש ישראל ליי'", וכתיב (ויקרא כ) "והייתם קדושים כי קדוש אני", אמאי כד עבד דוד חושבנא לישראל הוה בהון מותנא דכתיב (שמואל ב כד) "ויתן יי' דבר בישראל מן הבקר ועד עת מועד".

בית-הכנסת "האבות" - באר-שבע

לרפואה שלמה ולע"נ הנפטרים

בע"ה
קריאה במוצאי-שבת קודש קטע מספר הזוהר - בפרשת השבוע.

פרשת ויקהל

"ויקהל משה את כל עדת בני ישראל", רבי חייא פתח (שמואל א טו) "ויאמר שאול אל הקני לכו סורו רדו", תא חזי מה כתיב בעמלק "פקדתי את אשר עשה עמלק לישראל", וקודשא בריך-הוא בכלהו קרבין דעבדו שאר עממין לגבייהו דישראל, מ"ט לא אקשי קמיה כהאי קרבא דעבד עמלק לגבייהו, אלא ודאי קרבא דעמלק הוה בכל סטרין לעילא ותתא דהא בההוא זמנא אתתקף חויא בישא לעילא ואתתקף לתתא, מה חויא בישא כמין על פרשת ארחין, אוף הכא נמי עמלק חויא בישא הוה לגבייהו דישראל דכמין לון על פרשת ארחין דכתיב (שמואל א טו) "אשר שם לו בדרך בעלותו ממצרים", כמין הוה לעילא לסאבא מקדשא, וכמין הוה לתתא לסאבא לישראל, מנלן דכתיב (דברים כה) "אשר קרך בדרך", כתיב הכא "אשר קרך", וכתיב התם (שם כג) "כי יהיה בך איש אשר לא יהיה טהור מקרה לילה", ועל דא בבלעם כתיב (במדבר כג) "ויקר אלהים אל בלעם", ויקר לישנא דמסאבא נקט, ואי תימא הא כתיב אלהים, אלא קודשא בריך-הוא אזמין ליה ההוא אתר דמסאבא לאסתאבא ביה בההוא דרגא דאיהו אתדבק לאסתאבא ביה, מה עבד בלעם, איהו חשיב באינון קרבנין לסלקא לעילא מיד זמין ליה קודשא בריך הוא ההוא אתר, א"ל הא מסאבו לגבך כמה דאתחזי לך ועל דא "ויקר אלהים אל בלעם", כגוונא דא "אשר קרך בדרך", אזמין לגבך ההוא חויא בישא לעילא לסאבא לך בכל סטרין, ואלמלא דאתתקף משה לעילא ויהושע לתתא לא יכילו ישראל ליה, ובגין כך נטיר קודשא בריך הוא ההוא דבבו לדרי דרין, מ"ט בגין דחשיב לאעקרא את קיימא מאתריה, ובגין כך פקדתי בפקידה דהא תמן (ויצא קנט ב) אתרמיז רזא דאת קיימא קדישא, תא-חזי מה כתיב "ויאמר שאול אל הקני", מאן קני דא יתרו וכי מאן יהיב בני יתרו הכא למהוי דיוריהון בעמלק, והא ביריחו הוו שריין.

בית-הכנסת "האבות" - באר-שבע

לרפואה שלמה ולע"נ הנפטרים

בע"ה
קריאה במוצאי-שבת קודש קטע מספר הזוהר - בפרשת השבוע.
פרשת פקודי

"אלה פקודי המשכן משכן העדות אשר פקד על פי משה", רבי חייא פתח (קהלת א) "כל הנחלים הולכים אל הים והים איננו מלא" האי קרא אוקמוה ואתמר, אבל כל הנחלים אליו רזין דנחלין ומבועין קדישין דאתמליין ונפקין (מבועין קדישין) לאנהרא ולמליא להאי ימא רבא, וכיון דהאי ימא רבא אתמלי מסטרא דאינון נחלין כדון הוא אפיק מיא ואשקי לכל חיוון ברא כמה דאת אמר (תהלים קד) ישקו כל חיתו שדי, מה כתיב לעילא המשלח מעינים ולבתר ישקו כל חיתו שדי ישברו פראים צמאם, אליו אינון רתיכין דלתתא דכד ימא נקיט לון כלהו נקיט לון ושאיב לון בגויה ולבתר אפיק מיין לסטרא אחרא דאינון רתיכין קדישין דלתתא ואשקי לון וכלהו אתמנון ואתפקדון בשמא כמה דאת אמר (ישעיה מ) "לכלם בשם יקרא", ובגין כך, "אלה פקודי המשכן העדות", ר' יוסי פתח (תהלים לא) "מה רב טובך אשר צפנת ליראיך פעלת לחוסים בך נגד בני אדם", "מה רב טובך" כמה אית לון לבני נשא לאסתכלא ולמנדע בארחוי דקודשא בריך-הוא דהא בכל יומא ויומא קלא נפיק ואכריז ואמר אסתמרו בני עלמא טרוקו גלי חובין אסתלקו מרשתא דתפיס עד לא יתפסון רגלייכו בהאי רשתא גלגלא סחרא תדיר סליק ונחית, ווי לאינון דדחיין רגלייהו מגו גלגלא, דהא נפלי לגו עומקא דטמיר לאינון חייבי עלמא, ווי לאינון דנפלין ולא יקומון ולא ינהרו בנהורא דגניז לצדיקיא לעלמא דאתי, זכאין אינון צדיקיא לעלמא דאתי דכמה נהורין גניזין לון כמה עדונין בההיא עלמא טמירין לון דכתיב "מה רב טובך אשר צפנת ליראיך", "מה רב טובך" הא אוקמוה דא הוא אור דגניז לצדיקיא לעלמא דאתי דכתיב (בראשית א) "וירא אלהים את האור כי טוב" וכתב (תהלים צז) "אור זרוע לצדיק ולישרי לב שמחה", ועל דא "מה רב טובך", כתיב הכא "מה רב טובך".

בית-הכנסת "האבות" - באר-שבע

לרפואה שלמה ולע"נ הנפטרים